

D.U. 84

1. Jézus világ Megváltója, - üdvözlégy élet adója, - megfeszítet Istenfia - szent keresztet szívem hívja.
R.) Jézus, add, hogy hozzád térjek, / veled haljak, veled éljek.
2. Általazogva kezéd, lábad, - átvert tested roskad, bágyad, - mezítelen tépett melled! - Ó siratlak, ó öllek! **R.)**
3. Virágoknak szép virága, - honnét orcád sárgasága?
Hegyes tövis koronázott, - édes orcád vérrel ázott. **R.)**
4. Asszú földet harmatozván - vérzel, vérzel a keresztfán, - úgy piroslik tested róla, - mint a most nyílt piros rózsa. **R.)**
5. Szent karjaid széjjel tárod, - mert az embereket várod, - kiken vérrel könyörültél, - betegekért betegültél. **R.)**
6. Jézusom ha jön a végnap, - ismerj engem magadénak, - homlokomon piros véred: - tiéd vagyok, úgy ítélj meg! **R.)**

D.U 67

1. Térj meg keresztény, hagyd el vételkedet, - jöjj és sirasd meg hűtlenségedet, - Húsvét közeleg, készítsd föl szívedet!
2. Penitenciát siess tartani, - üdvösségedre gondot viselni, - Krisztus titkait szívedbe fogadni.
3. Mutasd meg immár szeretetedet, - minden emberhez kedvességedet, - hogy betakarjad sok gonosz tettedet!

ZÁRÓÉNEK: D.U. 91

1. A keresztfához megyek, - mert máshol nem lelhetek nyugodalmat lelkennek.
S ott talállak, ó Szűzanya, - fájdalom közt bágyadozva, - tör veré át lelkedet.
2. Mely gyötrelmem volt neked - isteni szülöttedet látni szegény jászolban.
S midőn annyi ellenségek - romlására esküvének: - tör veré át lelkedet.
3. De midőn ezek felett - láttad, mennyit szenvedett, - szenvedett az ártatlan:
Láttad őt a Kálvárián - két lator közt a keresztfán, - kínodat ki mérje meg?!
4. A nap elsötétedett, - ennyi kint nem nézhetett, - borzadván rengett a föld.
Sírt, kesergett, gyászolt minden - az egész nagy természetben: - de gyötrelmed nagyobb volt!

D.U. 82

1. Keresztények, sirjatok, - mélyen szomorkodjatok, keseregjen minden szív, - aki Jézusához hív.
2. Nincsen abban irgalom -hozzád buzgó fájdalom, aki téged meg nem szán - ó Jézus, a keresztfán.
3. Szent testednek sebeit, - vérrel folyó kékeit aki látja és nem sír, - élő hittel az nem bír.
4. A kösziklák repednek, - nap és hold sötétednek, minden élő megindul, - csak a bűnös nem búsul.
5. Szállj szívedbe, sirasd meg - vétkeidet, s fontold meg, hogy az Isten Fia volt, - aki érted így megholt.

VIRÁGVASÁR NAP

DOMINICA IN PALMIS

A Nagyhét és Húsvét az egyházi év szíve, középpontja. Igyekezzünk minél teljesebben átadni magunkat ünneplésének, elmélyedni a Húsvét titkában egyéni imádsággal, elmélkedéssel, szent olvasmányokkal, s részt venni a liturgikus szertartásokban és ájtatosságokban. Virágvasárnap, nagyböjt 6. vasárnapja, egyben a nagyhét kezdete, más néven az Úr szenvedésének vasárnapja. Nagyhét rendeltetése, hogy emlékezzünk Jézus Krisztus szenvedéseinek eseményeire, amelyek Jeruzsálemben történt bevonulásával kezdődtek, s föltámadásába torkolltak. Ezen a napon ünnepli az Egyház Krisztus Urunk Jeruzsálemben való bevonulását, mint a húsvéti misztérium beteljesedésének kezdetét. Ezért a nap minden miséjében megemlékezünk erről az eseményről, mégpedig a főmise előtt lehetőleg körmenettel, vagy ünnepélyes bevonulással. Jézus jeruzsálemi bevonulását a helyszínen, a szent városban már a IV. században (Eteria zárandoknó feljegyzései szerint) liturgikus keretek között elevenítették föl a hívek. Innen terjedt el. A középkori magyar egyházakban is kellő fénytel tartották meg ezt a szertartást. Régi liturgikus kódexek tanúskodnak arról, hogy gondosan ügyeltek a liturgia ünneplésére, amely az esemény teljes tartalmának felidézése (anamnézis), és a benne való részesedés.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK: Iz 50, 4-7 / Fil 2, 6-11 / Mt 26, 14-27. 66

Mindenható, örök Isten, Üdvözítőnk példát adott nekünk az alázatosságra, amikor szent akaratodból emberi testet öltött és vállalta a kereszthalált. Segíts jóságosan, hogy kinszenvedésének tanítását megértsük, és társai lehessünk feltámadásában. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön - örökké.

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 89

1. Megváltó Királyunk elébe megyünk, - méltó tisztelettel Urunkhoz legyünk.
Hozsannát kiáltson néki minden hív, - dicsérettel áldást mondjon nyelv és szív.
2. Így tisztelte Jézust a zsidó nemzet, - virágvasárnapján nagy gyülekezet.
Elébe kimentek pálmaágakkal, - dicsérő énekkel és virágokkal.
3. Hogy a szent városhoz már közelített, - és fényes pompával bevezettetett;
ruháját a népség földre teríté, - és útját zöld ággal fölékesíté.
4. És örvendő szívvel kiáltozának, - Hozsánna, Hozsánna Dávid Fiának!
Áldott az, ki az Úr szent nevében jön! - Áldják Őt a hívek most és örökkön.
5. A gyermekek kézbe pálmaágakat - vevén, dallal áldják szent Királyukat.
Ez az ki népének jött váltságára, - minden földi ember boldogságára.
6. Ó Isten egyháza, Sion leánya, - ím, jő mostan hozzád Isten Báránya,
húsvéti báránnyá hozzánk látogat, - hogy érettünk lenne égő áldozat.
7. Áldás néked, édes Isten Báránya, - ki jössz e világnak megváltására,
Dicsőség, dicséret, imádás legyen - Néked földön, égen, örökkön. Ámen!

INTROITUS: D.U. 89f / 2 DOMINE, NE LONGE FACIAS 21.zs. 20. 22. 2.

A szenvedő Messiásról szóló zoltár szavait énekelve egyesítjük szenvedéseinket most, a nagyhét elején Krisztus szenvedésével.

El ne távoztasd se-gítségedet tő-lem, az én védel-memre tekintsél U-ram!

Szabadíts meg en- gem az o-rosz-lán szá-já-ból, s a vadál-latok szarvától

en-gem meg-a-lá-zot- tat. (2.t.) *

Istenem, Istenem, miért hagytál el /engem? * miért vagy messze kiáltásom szavától? *Ant.***GRADUALE: D.U. 89 f / 4 TENUISTI MANUM** 72. zs. 23. 24. 1-3**Te tartottad az én jobbomat, és a te akaratod szerint vezetsz engem, *****és a te dicsőségedbe befogadsz engem.**V.1) Mily jó Izráel Istene † az egyenes szívűkhez, * az én lábaim mégis csaknem megtán/torodtak. **Te tartottad...**V.2) Mert megbotránkoztam a bűnösök miatt, * látván a bűnösök bé/kességét. **Te tartottad...****Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR**

Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem? 21. zs. 2.

TRAKTUS: D.U. 89 f / 5 (Mellékelve) 21.zs. *DEUS, DEUS MEUS*Vagy: **D.U. 89f / 3 (Fil 2, 8-9)**

Krisztus engedelmes volt értünk mindha-lá-lig, a kereszt-ha-lá-lig.

V.) Azért fölmagasztalta őt az Isten és nevet adott néki, * mely fölötte van minden névnek. **R.****EVANGÉLIUM (Passió)Mt 26, 14-27. 66 A mi Urunk, Jézus Krisztus kinszenvedése Szent Máté szerint****OFFERTORIUM: G. H. 132 IMROPERIUM EXSPECTAVIT** 68.zs.21.22.2.13.14A gyalázat vár szívemre és nyomorúság, - kerestem, aki velem együtt szenvedjen, és nem volt, - aki megvigasztalna engem, és nem találtam + **R.) és epét adtak nekem /eledelül, * és szomjúságomban ecettel /itattak.**V.1) Szabadíts meg engem, /ó Isten, † mert a torkomig hatoltak /a vizek. **R.**V.2) Ellenem beszéltek, akik a kapu/ban ültek, † és rólam énekeltek, akik boru/kat itták. **R.**V.3) Én pedig tehozzád imádkoztam, Uram, + mert ideje a megkegyelmezésnek, /ó Isten, † a te irgalmad nagy/ságában. **R.****COMMUNIO: D.U. 89f / 6 PATER, SI NON POTEST** Mt 26, 42 / 21.zs.

A- tyám, ha el nem múl- hat e po- hár, hogy ki ne i- gyam,

le- gyen meg a Te a- ka- ra- tod. (8.t.) *

Istenem, Istenem, miért hagytál el /engem? * miért vagy messze kiáltásom /szavától? Én Istenem, napestig kiáltok, és meg nem /hallgatsz? * és éjjel, és nem figyelsz /reám?! *Ant.* Mert körülvettek engem az /ebek, * a gonoszok gyülekezete reám /szállott. Átlyuggatták kezeimet és lába/imat * és megszámlálták minden /csontomat. *Ant.* Szabadíts meg engem az oroszlán /szájából * és a vadak támadásától engem, megalá/zottat! És én hirdetem a te nevedet atyámfiainak * az egyháznak közepette dicsérlek Téged. *Ant.***D.U. 83**

1. A megváltó szent kínhalál, - melyben a föld üdvöt talál, adjon, Urunk, most békülést,- szívünk vágyának enyhülést.
2. Tápláljanak szent titkaid,- ihlessenek vércseppjeid, lelkünknek mélye teljen el - szenvedésed emlékével.
3. Éljen szívünkben szüntelen - e gyalázat, e gyötrem, keresztfa, lándzsa, vasszögek, - tövisszúrások, sebhelyek!
4. Ó megfeszített Jézusunk, - egész szívvel fohászkodunk. Kit eladott a gyűlölet: - Tenéked áldás, tisztelet!

D.U. 69

1. Ó Teremtőnk, hallgass minket, - sírásunkat, kérésünket! Most e jeles szentidőben, - negyvennap készületben.
2. Látod, Uram, mi szívünket, - tudod minden gyengéinket, add a hozzád megtérőknek - bocsánatát bűneinknek.
3. Uram sokszor megbántottunk, - ím megvalljuk, segíts rajtunk, adj sebünkre orvosságot, - igaz szívű bűnbánatot.
4. Nagy Úristen, engedd, kérünk, - akik testben most bőjtölünk, Lélekben is bőjtölhessünk, - minden büntől távol legyünk.
5. Engedd meg ezt, Szentháromság, - örök Egység, örök Jóság, áldozatunk gyümölcseit - teremthessük szent Húsvétig.